

sprogets mangfoldighed kan udvikles, og børn har krav på, at indeklimaet ikke er til skade for deres helbred.

Vi bør også se på, om der er udendørsarealer, så børnene kan udfolde sig motorisk og fysisk og derigennem få en større kropsbevidsthed.

Det er ligeledes vigtigt for os, at antallet af voksne er i overensstemmelse med den kvalitet, vi forventer af indholdet i vores institutioner.

Alle disse temaer berører beslutningsforslaget, og derfor er vi også meget interesseret i at fortsætte debatten og ikke mindst at skabe tiltag, der kan forbedre forholdene i daginstitutionerne. Vi bliver også forargede, når vi hører historier om overfyldte og støjprægede daginstitutioner. Og vi erkender, at der er behov for forbedringer på netop dette område.

Dårligt indeklima og miljø i øvrigt vil ramme de socialt udsatte børn ekstra hårdt, og derfor hænger denne diskussion i vore øjne nøje sammen med diskussionen om bekæmpelse af den negative sociale arv. I vores forslag til finanslov ligger, at vi vil afsætte 500 mio. kr. årligt til løft af kvaliteten i daginstitutionerne. Vi vil bruge disse penge til målrettet at give udsatte børn bedre vilkår. Pengene skal bruges til at forbedre kvaliteten, indemiljøet og personaleindsatsen netop med henblik på at bekæmpe den negative sociale arv.

Hovedansvaret for børnepasningen mener vi ligger i kommunerne, og de fysiske rammer bliver kun optimalt sikret gennem et samspil mellem pædagoger, forældre og lokale politikere. Det vil ikke være optimalt, hvis vi gennem regler presset ned ovenfra forsøger at skabe en ensretning over hele landet, og man risikerer, at det lokale forældreengagement bliver mindre. Det vil være i strid med forslagens intentioner, og det vil efter min opfattelse også være brandærgeligt, da vi jo er helt enige i målsætningen.

Derfor er vi også som udgangspunkt bekymret over at øge den statslige styring på dette punkt, og derfor har vi også været skeptiske over for dette punkt ved tidligere behandlinger af forslag af lignende art.

Dermed siger jeg også, at jeg finder systemet med institutionsbestyrelserne godt og velfungerende. Gennem bestyrelsesarbejdet har forældrene rimelig bred indflydelse på institutionernes indretning og daglige drift.

Jeg har været i kontakt med forskellige forældrebestyrelser om netop dette forslag, og meldingen har stort set været enslydende; de finder, at de netop har, man kan sige albueplads, at de

også har rimelige værktøjer, så de kan fremføre de ting, de har lyst til på bestyrelsesmøderne, og at de også skønner, at der er gehør for det. Vi finder derfor ikke som forslagsstillerne, at mulighederne for forældreengagement er for indsnævrede. Forslaget lægger også op til at udvide embedslægernes kompetence i forhold til institutionerne. Vi er ikke i Socialdemokratiet bekendt med, at der har været eksempler på, at embedslægernes henstillinger er blevet overhørt. På den led mener vi, at embedslægerne allerede i dag fungerer som vagthund. Derfor har vi lidt svært ved at se behovet for at udvide kompetencen, som forslaget lægger op til. Vi er bestemt ikke afvisende på forhånd, men vil se frem til, at Enhedslisten under udvalgsarbejdet kan gøre os lidt klogere på det og komme med konkrete eksempler på området, hvor man ikke fra institutionernes og fra kommunernes side ligesom har hørt og også været inde omkring at gøre nogle tiltag, når der er kommet eksempler frem og der er blevet pålagt dem noget.

Kl. 12.50

Vi synes, det er et meget sympatisk forslag, og med disse bemærkninger vil vi gå meget positivt ind i udvalgsbehandlingen, men vi har også nogle kritiske punkter.

Pia Kristensen (DF):

I de senere år har vi mange, mange gange behandlet forslag om en miljølov for børn i daginstitutioner. I Dansk Folkeparti har vi afvist alle forslagene, og vi mener fortsat, at det er en kommunal opgave at sikre, at der er et sundt og et godt miljø i institutionerne.

Jeg vil gerne understrege, at Dansk Folkeparti ikke et øjeblik er uenig i, at børn i daginstitutioner og skolefritidsordninger skal have de bedste vilkår. Det er vigtigt, og det er som sagt kommunernes opgave at sikre det; det er kommunernes ansvar, det er kommunerne, der skal føre tilsynet.

De fysiske rammer og det psykiske miljø skal være i orden, og jeg synes faktisk, at der i de senere år har været megen fokus på området, og det skal der selvfølgelig fortsat være.

Vi mener, at hovedansvaret for børnepasning er og skal være et lokalt ansvar, og kommunerne skal selvfølgelig overholde den lovgivning, de regler og de retningslinjer, der er udstukket.

Af serviceloven fremgår det klart, at det er kommunerne, der har det overordnede ansvar på dagtilbudsområdet, af retssikkerhedsloven fremgår det, at kommunerne skal føre tilsyn